

Jezus opominja naj bomo pripravljene (Mt 24,37-44)

37 Kakršni so bili namreč Noetovi dnevi, tako bo tudi ob prihodu Sina človekovega. 38 Kakor so namreč v tistih dneh pred potopom jedli in pili, se ženili in se možile do dne, ko je šel Noe v ladjo, 39 in niso spoznali, dokler ni prišel potop in vseh odnesel, tako bo tudi ob prihodu Sina človekovega. 40 Takrat bosta dva na polju: eden bo sprejet, drugi puščen. 41 Dve bosta mleli na kamnu: ena bo sprejeta, druga puščena. 42 Bodite torej budni, ker ne veste, katerega dne pride vaš Gospod! 43 Vedite pa, da bi bil hišni gospodar buden, če bi vedel, ob kateri straži pride tat, in ne bi pustil vlomiti v svojo hišo. 44 Zato bodite tudi vi pripravljene, kajti ob uri, ko ne pričakujete, bo prišel Sin človekov.«

Kakor je bilo v Noetovih dneh ...

Jedli so in pili, se ženili in se možile do dne, ko je šel Noe v ladjo, in niso ničesar zaslutili, dokler ni prišel potop in vse odnesel, tako bo tudi ob prihodu Sina človekovega.

Iz pogovorov se zdi, da nam je kar jasno, da je družba v precejšnji krizi. V krizi je morala, je vzgoja, so odnosi, je gospodarstvo, je duhovnost. Svet drvi v prepad, vendar tudi kristjani drvimmo z njim. Laži in sprenevedanja, prerivanja za prva mesta, podtikanja in neresnega gospodarstva je med nami prav toliko kot med nevernimi. Pa se zdi, da zadošča to, da o tem včasih spregovorimo in se zgrozimo nad stanjem ali pa še to ne.

Ob današnjem evangeliju sem pomislil na Noeta. Vsi so se mu smejali, ker je delal barko. Verjetno so prav tako kot mi danes vedeli, da je marsikaj narobe, a tako pač je, so si rekli. Čuden pa je bil Noe, ki je gradil barko. Kaj naj bi z njo. Jezus pa pravi, tako bo tudi ob prihodu Sina človekovega. Tudi takrat bo čuden tisti, ki bo gradil barko za rešitev. A rešen bo le Noe z družino! Ali gradimo barko? Kakšno?

Če lahko spoznavamo, da so v krizi: odnosi, morala, vzgoja, gospodarstvo, duhovnost, moramo začeti graditi barko, kjer bo vse to mogoče ohraniti.

Kaj naj storimo?

- Začeti moramo zagotovo z molitvijo. Ne kakršno koli. Ampak z jasno prošnjo, naj nam Bog pomaga v teh dneh spoznati, kje smo in kaj je naša naloga. Največkrat molimo kar tako, brez jasne prošnje. Če ne vemo jasno, kaj moramo storiti, prosimo najprej, naj nam Gospod razjasni, kaj moramo storiti. Če bomo v adventnem času vsak dan prosili, naj nam pove, kakšno barko naj zgradimo, nam bo že pred Božičem jasno, kaj nam je storiti!
- Že danes se vprašajmo, kaj moramo storiti v naših odnosih in naši morali. Jezus ni bičal predvsem morilce in tatove. Bičal je farizeje. Kar ozmerjal jih je: Hinavci, bruna v svoje očesu ne vidite, pa hočete izdreti iver iz očesa bližnjega. Če ne vemo, kaj moramo storiti, kaj imamo v svojem očesu, je adventni čas priložnost, da pozorno prisluhnemo bližnjemu. Brez skrbi nam bo povedal, kaj delamo narobe. Da bi mogli to spremeniti bomo potrebovali pogum in molitev.
- Vzgoja, zanjo vemo, da ni takšna kot bi morala biti. Pa se ob tem vprašamo, kako trdo vzgajamo sebe. Ali otroci ne kričijo tistega, kar si mi odrasli v globini mislimo: vse je

brez veze, nič ni dovolj dobro, nič nima globljega smisla. Če pa v nas ni tako, smo poklicani, da več molimo zanje. Tem otrokom je potrebno zgraditi barko!

Razmišljajmo, kako? Koliko napora vložimo v to, da bi se svet spremenil? Me sploh skrbi, da ni nikjer rešilne barke. Tudi za drugega smo jo dolžni graditi. Jo gradiš?

- No, na svetovno gospodarstvo, nimamo velikega vpliva. Mogoče se pojavita dve vprašanji: Kako gospodarim s tem, kar imam? Če je potrošništvo pripeljalo v krizo, ali sem še vedno, pa čeprav v majhnem, del te verige? In koliko imam od tega, kar imam sam, tudi drugi? Gre za iskreno dobrodelnost, pa čeprav v malem. Ali res živim za druge, ne predvsem zase. Z življenjem za druge pripravljam Noetovo barko življenja.

Advent je tu. Naj bo torej naloga tega adventa, da resno razmislimo o Noetovih dneh in naredimo vse, da zgradimo Noetovo barko resničnega življenja zase in za druge.